

558. Marsch efter Karl Olsson och
Karl Larsson

Denna marsch spelades som sista melodi på en dans eller ett kalas. När den låten spelades, var det således dags att gå hem. Bjudningsdanserna gick på tur mellan gårdarna i Näshulta, t.ex. Torp, Magda, Hedensö, Österby.

Det märks, att Albert A. icke är någon riktig spelman. Han har föga sinne för rytm och taktindelning, vilket märks i nr 558, 2:ra repr. Jag föreslog 558 b, spelade den versionen för Albert A, vilket denne genast accepterade. Det gör jag inte nu vid genomläsning 1975. / G. W. /

"Hålllarn", en spelman från Hället i Näshulta, hade lärt sin konst av näcken och spelade, så att bord och bänker dansade. En gång på ett dansgille blev han förbannad och kastade fiolen upp på ugnen i stugan. När folk tittade upp, såg de på ugnen en svart katt, som satt och höll fiolen mellan tassarna. Det gjorde detsamma, hur katten höll fiolen. Det lät lika bra ändå.

558 b

